

Nr 30

Av herr **Johnsson** i Kastanjegården, om full pension till förmannen *John E. E. Andersson* vid telesektionen, Karlskrona.

Förmanen vid telesektionen vid örlogsvarvet i Karlskrona **John E. E. Andersson** anställdes den 30 september 1908 som skeppsgosse i Karlskrona. Efter anställning medelst kontrakt vid sjövärnsskåren i Karlskrona den 1 oktober 1910 genomgick han olika kurser och skolor, vilka 1914 avbröts genom världskriget. Efter kriget avgick han 1919 och erhöll plats vid lotsverket å fryskeppet Ölandsrev, men då något avancemang ej var att påräkna där utan styrmansexamen, återvände han till flottan den 8 april 1921, genomgick vederbörliga skolor och blev kompetent för befordran till underofficer hösten 1922.

På grund av den då pågående försvarsutredningen blev från år 1924 all befordran till UO stoppad i avvaktan på riksdagens beslut. År 1926 fastställdes den nya försvarsordningen och fick till följd bl. a. reducering av underofficerskadern. De som haft turen att vara befordrade till UO kunde antingen tvångsvis eller frivilligt överföras till övergångsstat mot erhållande av pension. För Andersson blev det ett icke önskvärt avsked, som frantog honom en tryggad anställning med framtida pensionsrättigheter. Hans sammanlagda tjänstetid inklusive skeppsgosseåren var då 17 år.

Efter att en tid ha vistats i Amerika kom Andersson tillbaka till Sverige i april 1940 och anställdes som flaggkorpral den 9 maj samma år. Senare blev han befordrad till underofficer av 2 gr och hade anställning som sådan t. o. m. den 30 juni 1946, utom en kortare tid, nämligen 1 juli 1944 till 30 november 1944. Under dessa fem år och åtta månader avdrogs pensionsavgifter på utgående lön.

I anslutning till militärt avsked den 30 juni 1946 erhöll Andersson civilianställning som extra tjänsteman. Denna anställning hade olika former, senast och intill pensionsåldern den 30 september 1956 som förman på telesektionen vid örlogsvarvet i Karlskrona. Andersson kvarstår med varvmyndigheternas medgivande fortfarande och t. v. i samma tjänst, dock längst till den 31 mars innevarande år, för att eventuellt kunna få sin pensionsfråga ordnad.

Hans sammanlagda tjänstetid utgör alltså 32 år och 11 månader, vartill kommer cirka ett års tjänstetid i lotsverket.

Den först tillerkända pensionstiden utgjorde 12 år, 5 månader och 21 dagar, men på särskild framställning har Kungl. Maj:t med hänvisning till olika bestämmelser utökat tiden med 10 år och 8 månader. Kvar står dock det faktum att denna tidsberäkning endast utgör ungefär två tredjedelar av hela tjänstetiden. Den pension som Andersson erhållit utgör ungefär 430 kronor per månad. Detta belopp är så litet, att han icke bara måste begära skattebefrielse utan även löper risk att behöva anlita socialvården. Vid full pension skulle han däremot erhålla ungefär 661 kronor per månad. Om ej riksdagsbeslutet i försvarsfrågan tillkommit 1926 skulle han nu haft en tryggad ålderdom. Då Anderssons pensionsfråga synes vara ett specialfall måste det anses vara skäligt att han erhåller full pension.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att förmannen John E. E. Andersson på telesektionen vid örlogsvarvet i Karlskrona måtte tillerkännas full pension fr. o. m. den 30 september 1956.

Stockholm den 22 januari 1957

Per A. Johnsson
i Kastanjegården

Nr 31

Av fröken **Höjer m. fl.**, om statsbidrag till Riksföreningen mot reumatism som bidrag för driften av Spenshults reumatikersjukhus.

(Lika lydande med motion nr 40 i Första kammaren.)

Stockholm den 17 januari 1957

Gerda Höjer

Fridolf Thapper

Märta Boman
